Vi i Bråttensby

November 2008

Oktoberbröllop

Kyrkogårdsvandring

Ingvar Valdemarsson, Tore Aronsson, Elsie Valdemarsson och Jonas Ingvarsson står och tittar på de stora gravstenenarna som är Amerikainspirerade.

Den 30/8 var en strålande sensommarlördag. Skördetröskor och traktorer brummade på åkrarna och på 181:an gled en rad stora amerikanare på väg mot Herrljunga och Lions Hjulmarknad.

Det var mycket som lockade den här lördagen och bara några få hade möjlighet att komma till kyrkogårdsvandringen. Vi gick ju en vandring i september förra året och hann då bara en liten del av kyrkogården. I år var det dags för den delen som ligger öster och söder om kyrkan.

Ingvar var väl förberedd och berättade om de olika släkterna i gravarna. Vi stannade en extra stund vid Guntorps familjegrav, där Stig Hermanssons föräldrar och några syskon ligger begravda. Den stenen, liksom Stigs farfar och farmors gravsten har ett annat utseende än övriga stenar. De är båda höga och ståtliga med en trädstam längs ena sidan och med grenar ut från stammen. Den här typen av stenar lär vara vanliga i svenskbygderna i USA. Jag ringde Stig för att höra om han visste om eventuell amerikansk inspiration. Han visste inte något om det, bara att båda stenarna kom upp någon gång på 1920-talet och då var Stig väldigt ung.

Någon mer kyrkogårdsvandring är inte planerad men finns det frågor om gravar och släkten, hör med Ingvar, han kan väldigt mycket om gamla Bråttensbybor.

Margareta Håkansson

Detta är Guntorps familjegrav som är inspirerad av svenskättlingar i USA.

Denna tidning sponsras av
Rune och Kerstin Gustafsson och jaktlaget

Vi i Bråttensby

Redaktionsgrupp:
Kjell Johansson 0322-628113 brattensby@tele2.se
Barbro Johansson 0322-628113 barbro.jo@tele2.se
Margareta Håkansson 0513-40042 mchakan@swipnet.se
Paul Johansson 0513-40008 paul-johansson@swipnet.se
Cecilia Frändberg 0513-40250 cecilia.frandberg@utb.herrljunga.se

Hemsida:
http://home.swipnet.se/brattensby/

Prenumeration
För de personer som bor i Bråttensby är tidningen gratis. Tidningen delas ut. Om det är någon som inte får tidningen inom Bråttensby så informera redaktörerna.
Tidningen delas ut när det finns behov och det har de senaste åren varit 3-6 tidningar per år.

Du kan ladda ner tidningen på vår hemsida se ovan. För att få veta när tidningen kommer så kan du skicka din e-postadress till brattensby@tele2.se så får du information om när tidningen är utlagd på hemsidan.

För dej som bor på annan ort och som vill ha papperstidningen kan vi erbjuda en **årsprenumeration för 100.-** som du kan sätta in på bankgiro 312-3346. Skriv avsändare och adress och att det gäller prenumeration. Vi kommer då att skicka tidningen med post till er.

Annons
För att täcka kostnaderna för tryckning säljer vi en annons för 250.-. Sponsring är ett annat alternativ för dig som vill bidra till tidningens tryckkostnader. Hör av dej om du vill annonsera eller sponsra.

Övrigt
Vi behöver hjälp med att dela ut tidningen och vi har några som hjälper till. Vill du dela ut tidningen så hör av dig till redaktionsgruppen.

Tidningen är till för att ge oss i Bråttensby en sammanhållning och gemenskap. Hjälp oss att fylla den med text och bild. Kom gärna med material, helst via mail till brattensby@tele2.se.

Oktoberbröllop

Brudparet flankeras av Eriks bror Tor, mamma Margareta, pappa Birger och Tors sambo Jessica Wigroth under äreporten.

När höstvindarna brusade och gula löv virvlade i luften rustades det till bröllop i Bråttensby kyrka. Det var Bråttensbysonen Erik Yngvesson som gifte sig med Madelen Caesar från Vårgårda, där de båda bor sedan några år tillbaka och även har en ettårig dotter, Nellie.

Kvällen innan bröllopet samlades en grupp Bråttensbybor vid Kullingshofstugan i Vårgårda, där festen skulle hållas, för att tillverka en äreport. Björklöv var förstås inte att tänka på så här års, men en liten vacker mörkgrön bok från Guntorp fick bidra med sin grönska. Anna J och Annika förfärdigade en stilig transparang som kronan på verket. När äreporten var på plats bjöd Margareta och Birger på korv, bröd och dricka inne i stugan.

Bröllopsdagen den 4 oktober var solig och ljummen och kyrkan var fullsatt när paret tågade in med sina båda tärnor, Maja och Filippa, till tonerna av Mendelsohns brudmarsch, spelad av kantor David Westerholm. Kyrkoherden Jan Steenbrink som tillfälligt tjänstgör i Herrljunga pastorat, förrättade vigseln och började med att utfärda fotoförbud under vigselakten, en nog så viktig uppmaning i digitalkamerans tidsålder. Vigselakten var stämningsfull, bruden och brudgummen höll varandras händer när de läste löftena till varandra och en och annan tår torkades från blivande svärmödrars kinder. I talet till brudparet tog kyrkoherden upp en strof från en av psalmerna som sjöngs: ”Kärlek ger han oss att räcka som en blomma åt varann.” Han påminde om att en blomma är något som inte människan har skapat, utan som vi får av Gud, och att den kärlek vi får från Gud ska vi ge vidare åt varandra. Brudens systerdotter, Isabelle Olsson, sjöng sedan en vacker sång till brudparet, vilket fick även brudens ögon att tåras.

Ute på kyrktrappan överöstes de nygifta av risgryn. Jag blev lite förvånad när de böjde sig ner för att plocka upp det som kastats och började undra om de tänkte kasta risgryn tillbaka på åskådarna. Men så såg jag att det även ingått mynt i risregnet – en sed som jag inte träffat på förut, men som tydligen kommer från Polen, fick jag höra efteråt. Lilla Nellie fick nu återförenas med sina föräldrar, lukta på brudbuketten och låta sig fotograferas vid det högtidliga tillfället.

Efter kyrkan åkte brudpar och gäster vidare till Kullingshofstugan i Vårgårda för bröllopsmiddag och vi andra åkte hem var och en till sig. Men bara för att ladda inför nästa punkt på programmet. Senare på kvällen, när bröllopsmiddagen var avnjuten och dansen var i full gång, samlades vi utanför för att ropa ut brudparet, som kom ut och fick applåder. Även brudgummens mor och far blev utropade och hyllade, liksom telegramflickan. Och sedan fortsatte festen förmodligen bra mycket längre – men därom får någon annan berätta.

Barbro

Äreportabyggargänget samlade framför Kullingshofsstugan.

Gräv där du står

Bengt Wadbring svarar på frågor efter bildspelet.

För ett antal år sedan blev Bengt Wadbring arbetslös då fabriken Elektrolux i Alingsås slog igen. Bengt började då på Hjälmareds folkhögskola och fick lära sig om datorer och att bland annat att skapa en hemsida.

Men vad skulle denna hemsida innehålla? Historia om Västergötland hade alltid fascinerat Bengt. Rådet som Bengt fick var att han skulle gräva där han stod och han började med att titta närmare på sin bostadsorts, Lagmansholms, historia. Sedan tjugo år tillbaka bor han och hustrun i Lagmansholm men han är född och uppvuxen i Alingsås.

Utgångspunkten i historieforskningen var slott på 1700-talet, men snart kände Bengt att han vill komma närmare vårt ursprung. Detta ledde till historiestudier ända tillbaka till stenåldern dvs för mer än 5000 år sedan. Även geografiskt utvidgade Bengt sitt intresseområde, till Småland och Bohuslän.

Genom att fördjupa sig i en mängd litteratur och genom att åka till de omskrivna lämningarna och dokumentera med hjälp av digitalbilder har Bengt fått en jätteplattform till sin hemsida som bara vuxit och vuxit.

Den välgjorda hemsidan, *Bengans historiasidor* är nu 650 sidor stor med cirka 12 000 bilder, de flesta har Bengt själv tagit.

En kall oktoberkväll fick vi i Bråttensby ta del av axplock från Bengts bildarkiv. Under ett välkomponerat bildspel på 30 minuter fick vi se och höra om vår skiftande och spännande västgötahistoria. Och mycket sten fick vi se, då det ”…. över alla de män hos vilka något mannavärde var, restes en sten.” (Snorre Sturlasson).

Vi fick också ta del av bilder som visade inspelningsplatsen och kulisser från filmen ”Arn”. Bengt berättade också att man med hjälp av modern teknik (DNA) har hittat urgenen för att kunna tåla komjölk utanför Falköping.

Här är en sida i Bengts historiasidor med webbadressen wadbring.com där Bråttensbys kyrka är med. Det finns fler bilder från Bråttensby i hans sidor.

Vid flertal tillfällen fick vi höra att Bengt inte höll med den officiella historieskrivningen som menar att Svea rikes vagga skulle finnas i Uppland. Och vi håller med – klart att Sverige började i Västergötland!

Cecilia

Älgjakten

Lars Barkestedt vid tjuren.

Älgjakten i år började måndagen den 13/10. Det var 12 förhoppningsfulla jägare som tidigt på morgonen intog sina pass. De flesta skyttarna var utplacerade söder om 181:an för där hade mest spår synts veckorna före premiären. Erik Yngvesson Caesar hade sagt att han stod över första veckan, han var ju nygift, så han hade väl fullt upp. Ny för året var Lars Barkestedt, gift med Berit i Frisegården. Lars hade fått sig tilldelat ett pass på Lillegårdens marker, inte långt från järnvägen. På förmiddagen kl. 10.20 kom en pinntjur upp på åsen där tornet står, och med ett välriktat skott fällde Lars tjuren.

Efter att vi flått och hängt upp tjuren i kylrum besattes passen igen. Det dröjde inte länge förrän det small igen. Denna gång var det Tage Johansson i Landa som sköt en kviga. Det betydde arbete igen, urtagning i skogen samt därefter flåning och upphängning i kylrummet hos ”Räven” i Vårgårda.

De två vuxna djuren på licenstilldelningen var nu skjutna och endast två kalvar återstod.

Tisdagen hände ingenting, onsdag morgon skymtade jag ko med kalv innan det blev skjutljus. Vi har sedan varit ute ett par gånger och bl.a. haft ”stolpe ut” på ko med två kalvar. Licensjakten på kalv pågår till den 21/12 så vi har tid på oss att fylla kvoten.

Christer i Gäddegården

Styckningstårtan gjord av Mona Classson och skänkt av skyttarna.

Det var trångt kring fikabordet. Här är några av jägarna.

Zelda vill inte komma hem

Zelda

I våras frågade vår son Hugo om vi kunde ta hand om deras katt, Zelda, som inte längre trivdes hemma. Hon hade nyss avvant sin unge och nu ville hon vara ifred, men det fick hon inte, varken för sin unge eller de andra katterna i familjen.

Så vi tog hit Zelda och hon visade sig vara den perfekta katten; trivsam, kelig och klok. En hake var bara att hon löpte redan när vi fick henne och hur det slutade kan ju var och en räkna ut. Den 19 maj nedkom Zelda med sex näpna kattungar. Hon var den exemplariska mamman och månade så väl om sina barn, ammade, tvättade, putsade och höll ordning på dem. Alla växte och utvecklades fint. När det var dags för dem att börja med fast föda bar Zelda in möss och sorkar till dem, först i död och senare i levande form, så att de skulle få lära sig att jaga. Själv blev jag av bara farten rätt skicklig på att fånga levande möss i svansen. Hon lärde dem, på ett mycket pedagogiskt och uppmuntrande sätt, att klättra i träd. Och när vi gjorde misstaget att släppa in hankatten Sigurd (som förmodligen är pappa till någon eller några i kullen), så fick man se vilken lejoninna Zelda var när det gällde att försvara ungarna. Trots att Sigurd är kung bland katterna hemma i Uppsala stack han inte nosen in genom vår dörr efter den tillrättavisningen.

Veckorna gick och så småningom var det dags för ungarna att flytta hemifrån. Trisse flyttade till Bråttensby skola och Mandus och Smulan flyttade till Uppsala. Kvar hemma blev Misse, Siri och Murra. Zelda fortsatte sitt exemplariska moderskap, fortsatte amma dem och förse dem med sork, och till slut avvänja dem. Och det var där det blev problem. För nu kan hon inte tåla dem längre, hon fräser på långt håll bara hon ser dem. Kattungarna å sin sida vill gärna umgås, och följden blir att Zelda går ut.

Ett tag var vi säkra på att hon var borta för gott, att räven hade tagit henne. Men så dök hon plötsligt upp, kom in morgon och kväll och åt mat och fick en fristad i ett enskilt rum. Men till och från rummet ska de enerverande kattungarna passeras, och så försvinner hon bort igen. Och när hon är hemma får hon hållas i sitt eget rum, medan ungarna regerar i resten av huset. Det känns tråkigt, eftersom hon från början kom hit just för att få en tillflyktsort.

Misse, Siri och Murra.

Nu är saken den att Misse, Murra och Siri är tre så underbart gulliga katter, orädda, glada, vackra, keliga och ovanligt mjuka i pälsen. Så nu hoppas vi på att kunna placera ut Misse och Murra till andra hem, så Zelda kan börja trivas här hemma igen. Kanske skulle du vilja ha en katt att gosa och umgås med, en katt som har vuxit ur det värsta kattungebuset? Eller känner du någon annan som behöver en katt? Hör av dej till Barbro på 0322-628113 i så fall, så förmedlar jag kontakten!

Barbro

Gräv där du står 2

Nu är det dags att fortsätta Stig Hermanssons arbete med att samla ihop information om gårdarna i Bråttensby. Foton, gamla kvitton, handlingar – ja all möjligt kan komma till användning.

Det arbete som Hermanssons hittills har gjort, har nu lagts över på dator så både text och bilder finns digitalt. Så gräv nu i ert material om er gård så kan vi tillsammans få ihop historia om Bråttensby gårdar de senaste hundra åren.

Styrelsen

Berättarkväll vid brasan

Fredagen den 5 december kl 19.00 i Bygdegården
Vi lyssnar på varandras berättelser och uppläsningar i brasans sken. Du kan komma och lyssna och och om du vill, läsa eller berätta något för oss andra.

Välkommen Paul Johansson

Studieförbundet Vuxenskolan

Teaterresa till Borås

En fröjdefull jul

av Alan Ayckbourn

Det är julaftons kväll hos Neville och Belinda. Släkt och vänner är där. Barnen har lagt sig och nu ska julgranen kläs, middagen lagas, drinkarna blandas och på TV visas samma äventyrsfilm som förra och förrförra året. Det är bäddat för uppgörelser, förvecklingar och dråpliga situationer. Alan Ayckbourn är en av de mest spelade, engelskspråkiga dramatikerna. Hans komedier präglas av humor, allvar och galenskap.

Tid: **Lördagen den 10 januari kl 18.00**
Pris: **Vuxen 160,-, studerande 85,-, pensionär 145,-**
Anmälan: Senast 10 december till Barbro eller Kjell.

Efter föreställningen går vi ut och äter på någon trevlig restaurang.

Välkomna!